

jeg jo på det kraftigste fra Venstres side kan anbefale at vi tilslutter os.

Der er ingen problemer med det her lovforslag i forhold til de forbehold, vi har i EU, fordi det foregår på et mellemstatsligt niveau, så også her er der taget de hensyn, der skal tages.

Alt i alt ser jeg det her som et meget positivt forslag, som jeg ser frem til, at vi i også praksis får til at fungere til gavn for de asylsøgere, som sidder og får behandlet deres sag. Tingene kan fra statens side foregå lettere, bedre og nemmere og uden det administrative bøvl til gavn for ikke mindst de mennesker, der sidder og venter på at kunne komme videre med deres liv.

Venstre støtter forslaget.

Morten Bødskov (S):

Socialdemokratiet støtter, at Danmark på et mellemstatsligt grundlag tiltræder Eurodac-forordningen og Dublinforordningen. Det har været en lang proces, og vi hilser med tilfredshed, at regeringen med aftalen har skabt grundlag for at indfri det ønske om tiltrædelse til aftalerne, som jo også blev fremført af SR-regeringen tilbage i 1999.

De to aftaler er et glimrende bevis på, at det kan betale sig at samarbejde i Europa om bl.a. asyl- og udlændingspørgsmålet. Samtidig er aftalerne jo også, ikke mindst også den lange 5-årige proces, som ligger forud for dagens debat, et godt bevis på, at Danmarks forbehold koster Danmark indflydelse og derfor bør afskaffes.

Siden 1990 har der i EU-samarbejdet eksisteret retningslinjer for behandlingen af asylansøgninger. Dublinkonventionen hedder aftalen. Den sikrer bl.a., at en ansøgning om asyl kun behandles i det land, hvor ansøgningen indgives. Formålet med Eurodac-forordningen er at sikre et mere effektivt samarbejde om behandlingen af asylansøgninger i EU.

Det centrale, som også den forrige ordfører omtalte, er som sagt en database, hvor de lande, der deltager i samarbejdet, forpligter sig til at optage fingeraftryk af asylansøgere og udlændinge, som pågribes i forbindelse med et forsøg på ulovligt at indrejse i et EU-medlemsland fra et ikke-EU-medlemsland, og som ikke kan afvises. Fingeraftrykkene kan så herefter sammenlignes, og derved kan vi sikre en mere effektiv behandling af asylansøgninger i EU.

Kl. 11.00

Vi mener i Socialdemokratiet, at kriterierne for både registrering, behandling af fingeraftrykkene og den enkeltes retssikkerhed og sik-

ring af både nationale og fælles tilsynsmyndigheder gør, at systemet kan fungere på forsvarlig vis. Samtidig finder Socialdemokratiet det meget positivt, at den oprindelige Dublinkonvention nu er udvidet, så beskyttelsen af familien som enhed er blevet en del af samarbejdet. Vi husker vel alle de grusomme historier om mindreårige, uledsagede asylansøgere, og hvis det nu bevises, at disse ulykkelige børn har et familiemedlem i et EU-land, bliver det det pågældende lands ansvar at behandle ansøgningen fra barnet og sikre, at familien hurtigst muligt bringes sammen.

Det er en meget sympatisk ændring af den oprindelige konvention, som vi selvfølgelig synes er prisværdig, og med disse ord skal jeg bare sige, at Socialdemokratiet selvfølgelig støtter, at Danmark tiltræder denne aftale.

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov, og så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

Det samme gør Dansk Folkeparti, men lad mig begynde med at sige, at op gennem 1980'erne og 1990'erne gennemførte Europa jo sit store selv-mordsforsøg ved at åbne kritikløst for masse-indvandringen, og det er kommet til at stå mere og mere klart, at det problem kan EU overhovedet ikke gøre noget reelt ved.

Viljen og måske evnen mangler. Begge dele havde vi til gengæld selv efter det politiske systemskifte efter sidste valg, og her i Danmark gjorde vi det egentlig klart for alverden, at håbet om at få løst det problem og få reddet Europa må man knytte til nationalstaterne og ikke til fælles asylregler i EU, der vil være døden.

Men – og så kommer indrømmelsen – det, vi snakker om i dag, drejer sig jo netop ikke om asylregler. Selv hos letsindige, perspektivløse europæiske politikere var der sans for det barokke og uhensigtsmæssige i, at en række forskellige europæiske lande behandlede de samme asylansøgninger, fordi asylansøgerne shoppede rundt og forsøgte sig snart her og snart der. Det førte så, som det allerede er blevet sagt, til Dublinkonventionen, der i begyndelsen af 2003 blev afløst af Dublin 2, hvor man kundgjorde princippet om, at kun ét land skulle behandle en bestemt asylansøger, og at man effektivt kunne definere det land, hvor det skulle gøres, af Eurodac-forordningen – et fingeraftrykssystem, der,